

Guds Verdensvide Kirke

001GP(d)/122003

*Livets Kilde
hæfteserie*

Guds profetier

L
I
V
E
T
S
K
I
L
D
E

HEFTESERIE

Nr. 10 2. årgang december 2003

Hvis du ønsker flere eksemplarer af dette eller andre af vore hæfter,
skriv da blot til vor adresse i Sverige:
Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33, SE-270 35 Blentarp, Sverige

Andre hæfter i denne serie:

Er Gud død?
Gud og tilgivelse
Jobs bog
Kristendommens fælder
Den ukendte Jesus (del 1)
Den ukendte Jesus (del 2)
Ord om tålmodighed
Ord om håb
Guds løfter

Men samme dag var to af disciplene på vej til en landsby, som ligger tres stadier fra Jerusalem og hedder Emmaus; de talte med hinanden om alt det, som var sket.

Og det skete mens de gik og talte sammen og drøftede det indbyrdes, kom Jesus selv og slog følge med dem. Men deres øjne holdtes til, så de ikke genkendte ham ...

Da sagde han til dem: »I uforstandige, så tungnemme til at tro på alt det, profeterne har talt. Skulle Kristus ikke lide dette og gå ind til sin herlighed?«
Og han begyndte med Moses og alle profeterne og udlagde for dem, hvad der stod om ham i alle skrifterne.

Lukas 24:13–16, 25–27

HVAD VIL DER SKE I MORGEN, næste år eller om ti år? Dette spørgsmål har altid interesseret mennesker fra tidernes morgen. Man vil gerne have den mulighed at kunne forberede sig eller måske prøve at undgå noget ubehageligt. Men Gud er en nådig Gud som ikke fortæller os alt som vil ske i fremtiden. Hvis vi vidste alt som ville ske, ville det betyde at alt måtte være fastlagt på forhånd, og vi ville være robotter der bare opfyldte det der allerede var

Formålet med *Livets Kilde* hæfter er at gøre evangeliet vedkommende og tydeligt for vor tid. Hæfterne læses af kristne fra forskellige trossamfund. Vort ønske er at hjælpe den enkelte med at forstå sig selv og sit forhold til Gud, uanset hvilket kristent samfund man tilhører.

Indhold

- 1 Lukas 24:13–16, 25–27
- 3–4 Hvad er »profeti«?
- 4–6 Hvorfor udgør profetier så stor en del af Bibelen?
- 7 At profetere er ikke noget bevis på at man tilhører Gud
- 8–10 Esajas 7:14
- 10–11 Den utrolige profeti
- 12–14 Opfyldelsen av Guds profetier
- 14–15 Daniels 70 uger
- 16 Åbenbaringen 22:1–5
- 17–19 Matthæus 24
- 20 Profetiske temaer

bestemt. Hvis vi vidste hvornår og hvordan døden kom til os, ville mange af os frygte for det hele livet – vi ville ikke kunne glæde os over livet mens vi lever. Men hvis det er et udtryk for Guds nåde, hvorfor har han da inspireret sine profeter til at nedtegne profetierne? Vi vil se at næsten 30 procent af Bibelen er profetisk materiale.

Der findes kristne som er meget optaget af Guds profetier. Det gælder især Jesu genkomst og profetierne i Johannes' Åbenbaring. Det ser ud som om det er vigtigere for nogen at beregne hvornår Jesus kommer tilbage, eller finde ud af hvem der er dyret, eller hvem tallet 666 refererer til, end at gøre det Jesus sagde vi skulle gøre i dette liv.

Jesus siger selv at ingen ved hvilken time han kommer. Er grunden til at Gud gav profetierne at vi skulle regne ud hvornår ting ville ske i fremtiden, eller har han haft helt andre grunde? Hvorfor ønskede Gud at så meget af Bibelen skulle være profetisk materiale? Inspirerede han profetierne om Jesu genkomst for at vi kunne beregne hvilken dag Jesus kommer tilbage så at vi kan redde os selv fra den store trængsel der skulle komme lige før? Og hvad er egentligt profeti? Det er nogle af de spørgsmål vi vil drøfte i dette hæfte. □

Hvad er »profeti«?

Det græske ord prophetes betød oprindeligt »én der forkynder«. Ordet er kendt i græsk litteratur tilbage til det 5. århundrede før Kristus. I den græske kultur var en profet én der forkyndte eller tolkede et budskab fra »gud«.

DETTE VAR ISÆR UDVIKLET ved oraklet i Delfi, hvor orakelprofeterne overbragte råd eller gav Delfis vilje som svar på direkte spørgsmål fra dem der opsøgte oraklet. Profeterne havde en rolle som mellemmand og repræsenterede »guderne« overfor mennesker og vice versa. Tanken om at profeterne skulle give spådomme, er derimod af nyere dato.

Moses blev kaldt en profet – han var Guds talerør. Han fortalte farao hvad Gud ville gøre hvis han ikke gav Israel friheden. En profet skal være Guds talerør og sige det Gud lægger ham i

mundten (5. Mosebog 18:18). Der er nogle profetier om Messias i de første Mosebøger, og Moses skriver om mange ritualer og genstande som er profetiske i den forstand at de er symboler på noget andet, for det meste på Jesus. Eksempler på dette er templet, den syvarmede lysestage som altid skulle brænde, ofringerne, præsteskrabet osv. I Det Gamle Testamente kommer det hebræiske ord for profet af »én som forkynder«. Profeten forkynder Guds Ord til folket ud fra et guddommeligt opdrag og åbenbaring.

Når man studerer profetierne, må man lade Bibelen selv forklare

sine symboler og de ord den bruger. Man må også lægge mærke til symbolske handlinger og usædvanlige handlinger som kan have betydning for forståelsen af profetien.

Vi må være opmærksomme på at vi læser en oversættelse af en gammel tekst fra en anden kultur. Hvis vi skal finde betydningen af ordene, må vi tilbage til originalsprogene. Det er ordenes betydning på originalsproget der ofte kan være afgørende i forståelsen af bibelteksten.

Det vi i dag forbinder med symboler, ord osv. er ikke nødvendigvis det samme som mennesker på den tid og i den kultur forbandt med dem da det blev skrevet.

Profetierne er ofte skrevet i en poetisk sprogstil. Undertiden skal ordene i bibelstedet forstås i abstrakt betydning, mens betydningen i andre tilfælde er bogstavelig (nogle gange begge dele). Eksempel: Templet. Jesus sagde at han skulle ødelægge templet og genrejse det efter tre dage. Han mente sit legeme, mens tilhørerne troede han mente tempelbygningen (Johannes 2:19).

Profetierne kan både have en bogstavelig og foreløbig, og en symbolsk og senere opfyldelse. Et eksempel på det skal vi se i Matthæus kapitel 24. □

Hvorfor udgør profetier så stor en del af Bibelen?

Studerer vi i Bibelen om Jesu genkomst af egoistiske grunde? Studerer vi den for at undgå den store trængsel som er profeteret skal finde sted lige før Jesus kommer igen? Tror vi ikke på at Gud kan beskytte os hvert sekund af vort liv uanset hvor vi befinder os, hvis vi gør hans vilje? Er vort liv ikke hvert sekund i hans hænder?

HVIS MAN HAR EGOISTISKE motiver med at studere profetierne, er det ligeså forkert som at tilbede Gud af egoistiske grunde. Det var det Satan anklagede Job for. Satan hævdede at Job kun tjente Gud for den belønning og de velsignelser Gud gav Job. Desværre er der nogle kristne som gør netop det i dag. De tilbeder Gud for at få noget tilbage. De tilbeder Gud for at få fysiske og åndelige velsignelser.

Vi skal tilbede og tjene Gud fordi vi elsker ham, ikke for at få noget retur. Gud har allerede givet os alt: Vort liv, vor familie, vore ejendele som vi forvalter på hans vegne osv. Gud vil give os velsignelser og til slut evigt liv, men det må ikke være årsagen til at vi tjener ham.

Vi læser profetierne af bevæggrunde der ikke er egoistiske. Vi studerer dem for at få bekræftet at Bibelens Gud er Den Almægtige, at han har en plan med menneskeheden, at han er i stand til at gennemføre det han har lovet. Opfyldte profetier kan i høj grad styrke vor tro på at Bibelens Gud faktisk er den stærkeste kraft i universet. Gud er ikke bare en ide, men en virkelighed! Mere virkelig end vi selv er, fordi Han er evig. Ovennævnte er vigtige grunde til at studere Bibelens profetier.

Nogle grunde til at profetier udgør så stor en del af Bibelen:

- *Bibelens profetier er en del af Guds åbenbaring om sin vilje, formål og plan med menneskeheden.*

Gud har en plan med menneskeheden og med hvordan han vil give alle mennesker en chance til at forstå hans tilbud om tilgivelse og evigt liv. Det er hans plan at alle mennesker skal få kendskab til dette tilbud, »Gud, vor frelser, som vil at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden« (1. Timoteus 2:3–4).

- *Bibelens profetier forkynder at Bibelens Gud er Den Almægtige Gud som er i stand til at gennemføre det han har sat sig for.*

»Husk, hvad der skete tidligere, for længe siden! For jeg er Gud, der er ingen anden, jeg er Gud, der er ingen som jeg. Fra begyndelsen har jeg forkyndt fremtiden, i fortiden det, der endnu ikke er sket. Nu siger jeg: Min beslutning står fast, alt det, jeg vil, gør jeg« (Esajas 46:9–10).

Gud er ikke bare en hyggelig tanke eller en uvirkelig ide.

Han er den stærkeste kraft der eksisterer i hele universet. Tror du på det? Profetierne viser at Gud eksisterer. Han siger hvad han vil gøre før han gør det. Hovedpointen er ikke så meget at Gud ved hvad der vil ske i fremtiden, men at han er i stand til at gribe ind i historien. Gud fortæller os sin plan i forvejen, og det kalder vi profeti (Daniel 4:17).

- *Profetierne viser os at Gud elsker sit skaberværk, at han er en nådig Gud, og at han er trofast.*

Paulus brugte profetierne i Det Gamle Testamente til at vise at Jesus var Messias.

- *Profetierne motiverer de troende til at leve et liv der er til Guds ære.*

De minder os om at vi en dag vil stå foran ham. Peter skriver at vi kan se frem til den dag, og derfor bør vi i mellemtiden være »ivrige for at stå uplettede og lydefrie for ham i fred« (2. Peter 3:14).

Det er ikke noget mål i sig selv at forstå opfyldelsen af profetierne, de er et middel i en større sammenhæng.

Guds primære bestemmelse er

at forsone menneskeheden med ham selv og frelse den. Hans profetier fortæller hvad han gør og vil gøre. De burde føre os til Gud, på samme måde som nåden, loven, lidelsen, tilgivelsen og bønner fører os til ham. Hele Bibelen fører os til Gud. Profetierne viser at Bibelens Gud er Den Almægtige Gud. Der er mange argumenter for at Gud findes, men hvilken Gud er det? Er det bare en kraft der skabte liv på jorden? Hvordan kan vi vide hvilken »gud« det er? Bønnesvar kan vise os at det er Bibelens Gud der er Skaberen, men det kan profetierne i Bibelen også gøre. Opfyldte profetier i Bibelen viser os at det netop er Bibelens Gud der er den sande Gud! □

Det er svært at spå – især om fremtiden

Robert Storm
Petersen

At profetere er ikke bevis på at man tilhører Gud

I MATTHÆUS 7:21–22 KOMMER JESUS med nogle stærke ord til dem som repræsenterer ham på en forkert måde: »Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!«

Det er stærke ord fra vor Mesters mund. Det ser ud til at mange vil kunne udføre mirakler, uddrive onde ånder, ja, til og med profetere i Jesu navn, samtidig med at de selv har et forkert forhold til Gud. De bliver selv udstødt, men Gud vil vise nåde mod den tredje part som er i nød. Når Gud kan få æsler til at tale

(4. Mosebog 22:28), kan han også bruge dem der ikke kender ham. Så det at en person kan udføre mirakler i Jesu navn, er i sig selv ingen garanti for at vedkommende er en god repræsentant for Gud. Er man Guds repræsentant, gør man ikke uret, men gør Faderens vilje. Faderens vilje kan opsummeres som følger: Vi skal elske ham af hele vor sjæl, legeme og forstand og elske vor næste som os selv. Alt det vi gør og siger, må gøres til Guds ære. Når vi elsker Gud eller vor næste, er det ikke for at få noget igen, men for at vise ægte omtanke og omsorg for hinanden.

Det er det vi som kristne skal fokusere på i vort liv. Profetier og store undergerninger kan være en del af tilbedelsen af Gud, men det er ikke disse forhold der må have den største opmærksomhed i tilbedelsen af ham. Førnævnte begreber er kun biprodukter af vort forhold til Gud. □

Hun skal give ham navnet Immanuel

Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel.

Esajas 7:14

DET ER ÉN AF DE VANSKELIGSTE profetier om Jesus i Det Gamle Testamente fordi det udfra teksten er vanskeligt at forstå hvordan dette vers hænger sammen med resten af kapitlet. Vi vil bruge dette bibelsted som et eksempel på hvordan man kan gå frem for at forstå profetierne i Bibelen.

Først vil vi se på bibelstedets historiske baggrund. Esajas taler i dette kapitel til kong Akaz af Juda, der levede ca. år 725 før Kristus. Profeten siger til kongen at Gud vil hjælpe Juda i krigen mod de øvrige stammer i Israel og Syrien. Denne konge af Juda er

beskrevet i 2. Kongebog kapitel 16, hvor netop denne situation er omtalt. Kong Akaz gjorde ikke, hvad der var ret i Herren hans Guds øjne (2. Kongebog 16:2). Blandt andet ofrede han én af sine sønner til en fremmed gud. I kapitel 16 fortælles der hvad kongen gjorde i forbindelse med angrebet på Jerusalem. I stedet for at stole på at Gud ville hjælpe Juda, tilkalder kong Akaz hjælp fra asyrerkongen mod sine fjender.

Lad os gå tilbage til Esajas og læse hele kapitel 7 nøje. Vi vil anbefale at du læser hele kapitlet først for at få udbytte af følgende forklaring.

Esajas tog sin søn med til kong Akaz og fortalte kongen at han ikke måtte miste modet fordi Jerusalem var belejret af fjendtlige hære. Det første der forbavser os, er at profeten tager sin unge søn med til samtalen med kongen. Noget sådant var helt usædvanligt. Sønnen må på én eller anden måde have noget med Esajas budskab at gøre. Esajas sagde at Gud ville hjælpe sit folk – byen ville ikke blive erobret. Gud lod Akaz bede om et tegn for at vise at han ville stå ved sit løfte. Kongen svarede at han ikke ville bede om noget tegn. Akaz troede ikke på Gud, det kan vi se i 2. Kongebog kapitel 16. Pointet var ikke at han ikke ville udæske Gud, men at han ikke troede på Gud. Så forstår vi bedre at Gud revser kongen. Esajas svarer nu, men siger at dette tegn var møntet på hele Davids hus, dvs. hele Israel, ikke bare kong Akaz. Profeten gav tegnet som var at en ung kvinde skulle føde en søn, og sønnen skulle kaldes Immanuel (»Gud med os«).

Et tegn til hele Israel

Tegnet var til hele Israel. Husk at Israel ikke bare var Judas stamme, som Akaz var konge for, men også de ti andre stammer, som på daværende tidspunkt førte krig mod Akaz! Det viser at

denne profeti må have en større og anden opfyldelse end resten af kapitlet, som gjaldt Akaz' kongeperiode. Tegnet blev opfyldt ved at Jesus blev født af jomfru Maria, som Matthæus forklarer i Matthæus 1:23. Meningen med Esajas tegn for hele Davids hus var slet ikke at opmuntre Akaz. Tværtimod, det var et tegn på at en ny konge skulle regere over Israel, et samlet Israel. Esajas siger til kong Akaz at der vil komme en ny og evig konge over Davids hus, noget der beskrives nærmere i Esajas 9:6–7.

Men gælder dette kapitel ikke kong Akaz og hans samtid? Jo, den hebræiske tekst viser at 16. og 17. vers og resten af kapitlet taler til kong Akaz. Men det ser ud til at der er en anden dreng som bliver omtalt i vers 16. og resten af kapitlet. I næste kapitel hjælper profeten Esajas os med at forklare at han og hans dreng er tegn og et forbillede fra Herren (Esajas 8:18). Den dreng han henviser til i 7:16, må derfor være et af hans egne børn. Her har vi nok grunden til at profeten tog sin søn med sig da han talte til kongen, noget som var ganske usædvanligt. Esajas siger med andre ord at inden hans søn er gammel nok til at forkaste det onde og vælge det gode, skal landene som Akaz var i krig med, blive ødelagt. Det var profetien til Akaz. Profetien blev opfyldt få år

senere da Israels ti stammers rige og Syrien blev erobret af assyrerkongen. Den fremtidige opfyldelse af tegnet til hele Israel skete flere hundrede år senere med Jesu fødsel.

Jomfrufødselen

Før vi forlader dette vers, må vi sige nogle ord om jomfrufødselen. Kritikere af jomfrufødselen fremhæver at det hebræiske ord som er brugt her, ikke betyder jomfru, men ung kvinde. De påpeger at der findes et andet ord som betyder jomfru. Det er rigtigt at det hebræiske ord som er brugt i Esajas 7:14, betyder en ung kvinde. Men ordet er brugt syv gange i Bibelen og betyder en ung kvinde med et godt omdømme. Det bliver blandt andet brugt til at beskrive Rebekka i 1. Mosebog 24:13–16. Her bliver de to ord brugt om hinanden.

Når det gælder det andet hebræiske ord for jomfru, er dette ord også brugt om en nygift, ung kvinde. Vi kan derfor konkludere at Esajas, i dette vers, mener en ung kvinde med et godt rygte, i den hebræiske kultur bliver en sådan opfattet som en jomfru.

Med hensyn til navnet Immanuel og hvorfor Jesus ikke blev kaldt det, henvises der til Livets kilde hæfte *Den ukendte Jesus* (del 2). □

Den utrolige profeti: Babylon skal aldrig genop- bygges!

*Både profeten
Esajas, som levede ca.
720 før Kristus, og
Jeremias, som levede
under babylonernes
belejring og
ødelæggelse af
Jerusalem i 587
f. Kr., sagde at
Babylon, den
mægtige by i øst,
skulle ødelægges og
aldrig genopbygges.*

DET ER LIGESÅ UTROLIGT SOM hvis nogen sagde at verdensbyer som New York eller London ville blive ødelagt og forsvinde fra historien!

Babylon – en av antikkens mægtigste byer

Babylon var én af de mægtigste byer i den antikke verden. Den blev grundlagt ca. 2400 før Kristus og havde oplevet en række krige, samt paladsrevolutioner og havde været belejret og delvist ødelagt en række gange. Men den blev altid bygget op igen – stærkere og mægtigere end før. Under kong Nebukadnesar nåede byen magtens tinde. Han havde bygget de berømte »hængende haver«, et af den antikke verdens syv underværker, til sin medianske kone Amytis.

Under udgravninger af Babylon er der fundet over 10.000 lertavler med information om den tid, derfor kan vi danne os et godt billede af Nebukadnesars by. Udgravninger af Babylon viser at der var flere mure rundt om byen. Den yderste var 27 km lang og omkransede hele byen. Muren var så stærk og bred at to vogne med hesteforspand kunne køre side om side på toppen af den!

Babylon var strategisk beliggende på bredden af floden Eufrat, kun 80 km. syd for nutidens Bagdad. Byen havde

været beboet så langt tilbage i historien man kunne mindes. Hvorfor skulle den blive besejret og aldrig blive genopbygget? Det må have virket helt meningsløst på folk i Jerusalem når Jeremias hævdede at Babylon skulle gå til grunde – alt imens kong Nebukadnesars soldater var i færd med at ødelægge Jerusalem og omegn. Babylon var den mægtigste by i verden på det tidspunkt. Det må have virket som et utroligt påfund af Jeremias!

Esajas og Jeremias havde ret
Alligevel viser historien at Esajas og Jeremias havde ret. Det var Gud der stod bag disse ord. Efter at Aleksander den store havde besejret byen i året 330 f. Kr., havde han planer om at genopbygge den. Han døde imidlertid før planerne kunne føres ud i livet. Sidst vi hører om nogen aktivitet i Babylon, var at guden Bels tempel blev benyttet så sent som år 75 e. Kr.

I århundreder har byen ligget under sandet og været glemt. Inden Babylon blev genfundet i nyere tid, blev byen anset for at være en myte fra Bibelen. Men det viste sig at den var en realitet. I dag er Bibelens beretninger om byen bekræftet, og Babylon led faktisk den skæbne Gud havde forudsagt. □

Opfyldelsen af Guds profetier

Følgende oversigt er hentet fra Encyclopedia of Biblical Prophecy af dr. Barton Payne, side 680. Den viser at perioderne som profetierne handler om er fordelt over hele menneskehedens historie.

GUDS PROFETIER HAR PÅ forhånd beskrevet vigtige dele af hans plan med menneskeheden og Israel. Profetierne udgør så stor en del af Bibelen, fordi de viser Guds plan og bevidner at han er i stand til at gennemføre den. Opfyldte profetier beviser at Bibelens Gud er Den Almægtige!

Man kan måske diskutere placeringen af nogle profetier i oversigten. Men dr. Barton er professor i Det Gamle Testamente, han har undervist ved flere anerkendte universiteter i USA, og har arbejdet i over 20 år med denne klassificering af alle profetier i Bibelen. Så nogle konklusioner kan vi nok drage.

Oversigten viser at den periode hvor der var flest opfyldte profetier, var da Israel og Juda

var delt (fra 960 til 587 f.Kr.). I samme periode levede og virkede de fleste profeter som er omtalt i Det Gamle Testamente. I alt blev 139 profetier opfyldt i perioden.

Israel blev delt efter kong Salomos død. Hans søn ville ikke acceptere folkets krav om nedsættelse af de høje skatter Salomo havde pålagt dem. Følgen blev at 10 af stammerne oprettede nordriget, med navnet Israel, mens Judas og Benjamins stamme forblev trofaste mod Salomos søn kong Rehabeam, der havde sit hovedsæde i Jerusalem. Det skete omkring år 960 f. Kr.

Ser vi derimod på en periode som flest vers omhandler, er det den under Jesu første komme. Her drejer det sig om 127 profetier med i alt 3348 vers.

Oversigt over tidsrum for opfyldelsen af Guds profetier

Tidsrum	Opfyldt i perioden	Antal profetier	Antal vers
Før ca. 1800 f. Kr.	Urtiden/ patriarkalsk	25	65
Fra ca. 1800 til ca. 1500 f. Kr.	Mens Israel var i Egypten	25	91
1400 tallet f. Kr.	Israel i ørkenen	16	61
1400 tallet f. Kr.	Erobringen af Kanaan	27	224
Frem til ca. år 1100 f. Kr.	Dommerperioden	25	69
Frem til ca. 930 f. Kr.	Israel som eet folk	32	107
Fra ca. 930 f. Kr.	Israel delt	139	1421
6. århundrede f. Kr.	Fangenskabet i Babylon	29	471
5. og 4. århundrede f. Kr.	Persisk periode	31	379
3. århundrede f. Kr.	Græsk periode	25	104
2. århundrede f. Kr.	Makkabæisk periode	14	49
Fra år 63 f. Kr.	Romersk periode	7	44
Fra ca. 7 f. Kr.	Jesu første komme	127	3348
Fra ca. 31 e. Kr.	Kirken	88	481
Jesu andet komme		52	535
Tusindårsriget		46	614
Dommen		14	279
Det ny Jerusalem		15	128

En anden interessant oversigt er de bibelske bøger med mest profetisk stof, hentet fra samme bog, side 681.

I Det Gamle Testamente:

Esekiel	821 vers
Jeremias	812 vers
Esajas	754 vers

I Det Nye Testamente:

Matthæus	278 vers
Åbenbaringen	256 vers
Lukas	250 vers

Gud har inspireret Bibelen således at den indeholder i underkanten af 30 procent profetisk materiale. Af Bibelens 31.124 vers regnes 8.352 for at være af profetisk karakter, hvilket udgør 27 procent af hele Bibelen, ifølge dr. J. Barton Payne. De fleste tror at Guds profetier hovedsagelig findes i Det Gamle Testamente, men procentvis udgør profetisk materiale næsten lige så stor en del af Det Nye Testamente.

I Det Gamle Testamente er der 23.210 vers, hvoraf 6.641 regnes for profetiske (28,5 procent).

I Det Nye Testamente er der 7.914 vers, heraf regnes 1.711 vers for profetiske (21,5 procent). Store dele af Johannes' Åbenbaring, er profetisk materiale. Ydermere findes der profetiske vers i næsten alle Det Nye Testamentes bøger. □

Daniels 70 uger

I Daniels bog er der en interessant profeti om Jesu første komme – den kendte profeti om de 70 uger. Denne profeti viser bl.a. at det er vanskeligt på forhånd at beregne nøjagtigt hvornår noget skal ske.

PROFETIEN VI SKAL SE NÆRMERE på, står i Daniels bog 9:24–27. Den er så omfattende at vi kun kan se på noget af den. Englen fortæller Daniel at der vil gå 69 symbolske uger fra befalingen om at genopbygge Jerusalem bliver givet, til Messias, Den Salvede, står frem.

Det må være symbolske uger, siden det hebraiske ord for uger er et usædvanligt ord der også betyder »enheder«. Med udgangspunkt i en kendt profetisk

forståelsestradition hvor en profetisk uge er syv år ville Messias fremstå efter 483 år.

Flere mulige starttidspunkter

Med denne kendte profeti som baggrund ventede folk på Jesu tid en Messias. Problemet med at fastslå det nøjagtige tidspunkt for hans fremtræden var at der er flere mulige årstal for periodens start. Året 538 før Kristus befalede kong Kyros at jøderne skulle have lov til at rejse tilbage til Jerusalem. Hvis det var starttidspunktet, ville Messias stå frem år 55 f. Kr. Men Kyros nævnte ikke genopbygningen af Jerusalem.

Kong Artaxerxes 1. gav Ezra ordre til at rejse til Jerusalem år 458 f. Kr. og Nehemias fik ordren 444 f. Kr. Med disse årstal in mente ville år 26 e. Kr. og år 40 e. Kr. være alternative år for Messias, fremtræden. Hvis man nøje læser indholdet af de dekreter de havde med sig, ser man at det var Ezra der blev pålagt forsøget på at genrejse byen. At det mislykkedes på grund af lokalbefolkningens modstand var en anden sag.

Ifølge profetien skulle Jesus træde frem som Messias da han begyndte sin gerning efter at være blevet døbt af Johannes Døber år 26. Når man udregner dette årstal, må man gøre sig klart at år 0 ikke findes – år 1 e. Kr. følger lige efter

år 1 f. Kr. uden noget år 0 imellem. Vor nuværende tidsregning blev udarbejdet af munken Dionysius Exiguus i det 6. århundrede e. Kr., flere hundrede år før 0 som matematisk begreb overhovedet blev kendt i Europa.

I vers 27 er det uklart hvem »han« hentyder til. Det kan være Messias, men det kan også henvise til »ødelæggeren« af byen og templet (vers 26). Hvis vi tolker »han« som Messias, skulle han fjerne slag – og afgrødeoffer midt i den sidste profetiske uge. Det passer også fint med at Jesus forkyndte i 3,5 år (en halv profetisk uge). Ved hans død ophørte behovet for afgrøde – og slagtoffer. Ydermere er det en bibelsk overlevering at Jesus blev korsfæstet en onsdag, midt i ugen!

I vers 26 står der noget som må have været uforståeligt for en jøde, nemlig at den salvede skulle udryddes. Messias skulle være herskeren og redde Israel og derefter indføre fred og lykke i landet. Hvordan og hvorfor skulle han udryddes? Det var nok først efter Jesu død og opstandelse at man kunne forstå denne del af profetien. Messias skulle dø, men for at stå op igen fra de døde. Mon ikke dette bibelsted begyndte at svirre rundt i hovedet på Josef fra Arimataea, Nikodemus og andre jøder som overværede at Jesus døde på korset? □

Og englen viste mig floden med livets vand, klart som krystal, den vælder ud fra Guds og Lammets trone.

I midten, med gaden på den ene side og floden på den anden, står livets træ, som bærer frugt tolv gange, hver måned giver det frugt, og træets blade tjener til lægedom for folkeslagene.

Og der skal ikke mere være nogen forbandelse. Men Guds og Lammets trone skal stå i byen, og hans tjenere skal tilbede ham, og de skal se hans ansigt og bære hans navn på deres pande.

Der skal ikke mere være nat, og de har ikke brug for lys fra lamper eller lys fra solen, for Herren Gud lyser for dem, og de skal være konger i evighedernes evigheder.

Johannes' Åbenbaring 22:1-5

Matthæus 24

Matthæus 24

Hvad er tegnet på dit komme og verdens ende?

Matthæus 24:3-4

DETTE KAPITEL ER JESU STORE profetiske budskab om endetiden. Han behandler mange emner i kapitlet, vi vil se nærmere på nogle af dem.

For der skal komme mange i mit navn og sige: Jeg er Kristus! Og de skal føre mange vild.

(vers 5-6)

Det første Jesus siger, er at ikke alle som hævder at komme i hans navn, er sande kristne. Han siger at det ikke drejer sig om hvad mennesker siger, men frugten af det de siger.

Og fordi lovløsheden tager overhånd, skal kærligheden blive kold hos de fleste.

(vers 12)

Lovløshed er tegn på at enden nærmer sig. Resultatet bliver at de fleste tilsidesætter menneskelig omtanke og omsorg. Paulus skriver noget lignende i brevet til Timoteus når han beskriver de sidste dage. Han beskriver

hvordan samfundet truer med at gå i opløsning indefra. Værdier og normer tilsidesættes. Følgerne er at ingen bekymrer sig om hinanden. Det skriver Paulus i 2. Timoteus brev 3:1-5.

Og dette evangelium om riget skal prædikkes i hele verden som vidnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

(vers 14)

Her er en interessant påstand fra Kristus. Det er tydeligt at evangeliet skal prædikkes for alle folk som et vidnesbyrd før Jesu genkomst. I reformationstiden for kun fem hundrede år siden, var Bibelen kun oversat til 15 sprog. I dag er hele eller dele af Bibelen oversat til over 1.000 sprog! Der er sket en udvikling uden sidestykke i historien med at forkynde evangeliet for alle folkeslag! Via internettet er Bibelen i dag tilgængelig overalt på mange sprog. Denne profeti er snart opfyldt!

Når I derfor ser Ødelæggelsens Vederstyggelighed, som der er talt om ved profeten Daniel, stå på hellig grund – den, der læser dette, skal mærke sig det!

(vers 15)

Jesus understreger betydningen af det ved at tilføje den sidste bisætning. Jesus mente det var vigtigt at få den med. Han henviser til en profeti i Daniel 9:26–27. Der er tale om en hær der ødelægger Jerusalem. Det fik sin foreløbige opfyldelse da romerne ødelagde Jerusalem og templet i året 70 e. Kr. Herodes, tempel, som stod færdig kun få år tidligere, blev brændt og ødelagt. Den endelige opfyldelse af denne profeti, siger Jesus, bliver i forbindelse med hans genkomst. Ifølge profeten Zakarias i Det Gamle Testamente og Johannes' Åbenbaring i Det Nye, skal mennesker kæmpe mod Jesus når han kommer tilbage, og store troppstyrker skal rykke frem mod Jerusalem efter først at have samlet sig ved Harmagedon, dvs. på Megiddosletten vest for Genesaretsøen. Det vil faktisk komme til kamp mellem mennesker og deres Skaber. Det er muligt at menneskeheden tror at Jesus er en indtrænger fra verdensrummet som forsøger at erobre jorden og derfor i sin blindhed går i krig mod Gud.

For da skal der være en stor trængselstid, som der ikke har været magen til fra verdens begyndelse indtil nu og heller aldrig vil komme!

(vers 21)

Hvordan kan det være? Hvis vi havde levet under den Sorte Død, så havde vi sikkert troet at det var verdens ende. Jesus siger at det der skal ske lige før han kommer, er endnu værre.

I vort moderne samfund lever vi på mange måder i en kunstig verden. Hvis vi mister elektriciteten i længere tid vil samfundet bryde sammen. I dag tænker vi ikke over hvor sårbart samfundet er. Forurening ødelægger stadig mere af jorden, bakterier bliver resistente mod medicin, det bliver stadig lettere for terrorister at producere og anskaffe masseødelæggelsesvåben. Jo man kan se mulighederne for lidelse for verdens befolkning i en skala som menneskeheden aldrig før har oplevet.

Og hvis de dage ikke afkortedes, blev intet menneske frelst; men for de udvalgte skyld vil de dage blive afkortet.

(vers 22)

I dette bibelsted er det vigtigt at gøre sig klart at ordet »frelst« faktisk kan have to betydninger. Det græske ord betyder slet og ret

»reddet«. Vi bliver »reddet fra den anden død« når Gud frelser os fra følgen af vore synder. Men ordet kan også betyde »reddet fra fysiske farer i dette liv«. Det er nok den sidste betydning ordet har i dette vers. Hvis Gud ikke griber ind og Jesus kommer tilbage, vil ingen mennesker overleve. Verset sigter tydeligt til den globale pest, sult og måske brug af masseødelæggelsesvåben som allerede nu er i hænderne på selv små nationer, der kan tænkes at bruge disse for at nå deres mål. Så det er sandsynligt at det er brug af disse masseødelæggelsesvåben der tænkes på her.

For der skal fremstå falske kristus, er og falske profeter, og de skal gøre store tegn og undere for om muligt at føre selv de udvalgte vild.

(vers 24)

Det at gøre tegn og undere er ikke nok til at dokumentere man kommer fra Gud. Jesus siger det meget stærkt i Matthæus 7:21.

Og da skal Menneskesønnens tegn komme til syne på himlen, og da skal alle jordens folkestammer jamre, og de skal se Menneskesønnen komme på himlens skyer med magt og megen herlighed.

(vers 30)

Jesus siger at han ikke kommer i hemmelighed. Alle verdens folk vil se ham når han kommer tilbage til denne jord. Jesus kommer med stor kraft og herlighed!

Men den dag eller time er der ingen, der kender, hverken englenerne i himlene eller Sønnen, men alene Faderen.

(vers 36)

Vi vil ikke nøjagtigt kunne udregne den time han kommer. Den vil komme overraskende, når folk taler om fred og ingen fare (1. brev til thessalonikerne 5:3). Det vigtigste er ikke at beregne hvornår Jesus kommer tilbage. Det kan faktisk ske i næste sekund for hver enkelt af os, i fald vi pludseligt dør. Det vigtigste er at gøre det vi som kristne skal gøre – at han finder os i færd med at arbejde for ham når han kommer (Matthæus 24:45–47).

Derfor skal I også være rede, for Menneskesønnen kommer i den time, I ikke venter det.

(vers 44)

Her siger Jesus det som er eet af formålene med profetierne: At vi skal være forberedt. Vi skal vide at Gud en dag vil gribe ind. Det der er vigtigt er ikke om vi har evnet at udregne den dag han kommer, men om vi helt op til den dag gør Faderens vilje og forbereder os på at møde og stå ansigt til ansigt med vor Skaber! ☐

Profetiske temaer med flest vers

	Opfyldt i år	Antal vers
Gud vil give Abrahams efterkommere Kanaans land.		80
Nordriget Israel vil blive erobret og befolkningen bortført.	721 f. Kr.	132
Sydriget Juda vil blive erobret av Babylon.	587 f. Kr.	608
Babylon vil falde for Kyros.	539 f. Kr.	145
Jøder vil vende tilbage fra Babylon til deres hjemland.	537 f. Kr.	91
Guds legemliggørelse vil gøre Guds nærvær synligt for menneskeheden (opfyldte tempelsymbolet).	ca. 7 f. Kr.	936
Jesu liv vil være som et offer.		166
Jesus vil opfylde alle lovens krav.		113
Jesu budskab vil give mennesker hvile.		88
Jesus vil bære vor synd, være et syndoffer.		413
Jesu genkomst vil være synligt for alle.		63
Menneskeheden vil samles ved Harmagedon for at kæmpe mod Jesus.		46
Jesus vil regere jorden som Messias.		63
De troende vil have evigt fællesskab med Gud.		114
De ugudelige vil blive sendt til den evige død.		65

Adresseændringer bedes meddelt til:

Livets Kilde, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige
Fax: 0046 - (0)46 800 57

Redaktionens adresse:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo
www.livetskilde.org

Andre adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde*, Postboks 1515, DK-2700 Brønshøj

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 33,
SE-270 35 Blentarp, Sverige (produksjon)

Vi kan kontaktes på telefon:

Norge: +47-64 87 74 48

Danmark: +45-22 67 70 96

Sverige: +46-(0)736-22 86 89

Støtte til udgivelse af *Livets Kilde* hæfter

Ønsker du at støtte *Livets Kilde*, kan følgende girokonti benyttes:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

www.livetskilde.org

Forfatter til dette hæfte: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Guds profetier*
Oversætter: Chresten Emil Madsen